

бурите в живота.

Руси Генов като втори баща се открояваше рязко от общото понятие "втори баща". Тя, Веса Генева, мие доверявала, че той обича нейния син като свой и никога не е правил въпрос за неговата материална издръжка. А видяхме как тя е задоволявала и с цената на какво всички нужди около неговото развитие. Освен това знае се, че духовната връзка между син и баща е помогнала много за оформянето на бъдещия белетрист Димитър Димов, особено при "Тютюн".

Какви грижи за физическото отглеждане и възпитание на сина си е полагала майката Веса Генева, не могат с една дума да се определят, защото определението "огромни" не може да се побере в рамките, които полага всяка майка. Ще кажа само, че когато е трябвало да се установят в нова квартира, най-напред се поставяше въпроса, каква ще е стаята на Мишо и в зависимост от доброто решение на този въпрос, квартирата се заемаше. Така, че той всякога е имал осигурено кътче за работа.

От това, което ми е казвала майката за отглеждането му, съм останала с впечатленията, че той е расъл под стъклен капак. "Той не обичаше да играе с децата на улицата, а от прозореца на стаята си наблюдаваше игрите им" - ми е признавала тя. А дали не е обичал да полудува и той с другарчетата си, или майчиния страх да не падне, да не се измори, да не се изпоти и простине, го е държал настрана от тях? Тук трябва да не се съгласим с майката. Нейната дъщеря, значително по-малка от сина ѝ, израстна с моята дъщеря. Аз не видях майката нито миг спокойна, когато детето ѝ играеше. Тя живееше под угнетяващия страх детето да не падне, да не се удари и постоянно сменяше кърпите на гърдите и гърба, или пък цялото го преобличаше. И ту го обличаше, ту събличаше. С тия прекалени грижи тя задушаваше детето си, а и сама се изморяваше.

Относно храната имаше същия панически страх. Пролет, когато излезеше зарзавата и всички с особено настървение налитахме на него, тя не смееше да поднесе на масата салата, зелен лук или магданоз. Всичко трябваше да бъде измито със сапун, преварено, обезвредено.

Въпреки, че у тях имаше постоянно цигари /нали съпругът беше експерт по тютюна/, тя не можа да се научи да пуши.

По онова време, когато техниката не беше навлязла в бита на хората, когато трябваше за се изнасят от мазетата дърва и въглища по етажите нагоре, да се чистят печки и кюнци, нямаше полуфабрика - ти, а имаше дълги опашки за хляб, мляко и пр., особено в предвоенните години и след тях, трудно се домакинстваше. Налагаше се чужда помощ. И почти всяко по-заможное семейство имаше домашна прислужница, или слугиня, както ги наричахме тогава. И за нея, този тъй